

JEŽIŠOVA I NAŠA KRÍŽOVÁ CESTA

PÔSTNE KÁZNE PRE DETI

Ježišova i naša krížová cesta

www.dkuspis.sk

ÚVOD

V úvodnej časti tejto knihy je šesť krátkych príhovorov na jednotlivé týždne Pôstneho obdobia. Príhovory sa týkajú šiestich postáv z krížovej cesty „Ježišova i naša krížová cesta“. V malej knižke pre deti (s rovnakým názvom „Ježišova i naša krížová cesta“) sú tieto postavy „vystrihnuté“.

Sú osobitne na samolepkách. Tieto postavy sa po predstavení v príhovore rozďajú deťom, ktoré si ich nalepia na biele miesta v knižke. Na konci Pôstneho obdobia tak deti získajú knižku s pobožnosťou krížovej cesty.

Ku každej knižke je vytlačená aj karta „Moja pôstna aktivita“ vo formáte A5, v ktorej si môžu deti značiť svoje dobré skutky, sebazaprenia či modlitby.

Za ilustrácie patrí úprimné poďakovanie M. Dzurendovi. O grafické spracovanie sa postaral vdp. J. Svitek.

VÝROK SMRTI - PILÁT

Dospelí ľudia si niekedy veľmi závidia. A preto sa na seba hnevajú, hádajú sa a robia si zle. Aj Ježišovi mnohí závideli. Závideli mu, aký je dobrý a múdry, ako pomáha iným, ako uzdravuje. Hnevali sa na neho za to, že hovoril pravdu. Tak veľmi narástla ich zloba, že ho chceli odsúdiť na smrť. Aký priebeh mala ich zlomyseľnosť? Vystihli chvíľu, keď môžu nenápadne zajať Pána Ježiša, rýchlo pripravili obžalobu a usilovali čím skôr vybaviť u rímskeho zástupcu Piláta trest smrti. Ježiša pred neho priviedli velitelia chrámovej stráže a zástupcovia veľrady hneď na úsvite a oznámili, že ho odsúdili na smrť. V tom veľkom kriku Pilát zistil aj to, akú žalobu majú naňho. Boli to tri zločiny: poburovanie ľudu, zákaz platiť dane, tvrdenie, že je Mesiáš. Pilát nemal pocit, žeby v osobe Ježiša stál pred ním zločinec. Pri vypočúvaní sa upevňoval v názore, že ho prepustí. Napokon podľahol tlaku a zľakol sa, keď ho chceli udat' cisárovi v Ríme. Odsúdil Ježiša, pričom si pokrytecky umyl ruky. Chcel sa tým dištancovať od krutého a nespravodlivého rozsudku smrti. Pilátovo predsavzatie prepustiť Ježiša sa vytratilo.

Na začiatku Pôstneho obdobia sme pevne rozhodnutí, koľko toho zvládneme. Predstavujeme si, aká pestrofarebná bude karta pôstnej aktivity: denné modlitby, dobré skutky, sv. omše. (Predstaví sa a vysvetlí karta A5 Moja pôstna aktivita – podľa legendy budú vyfarbovať vykonané skutky). Nuž, ktovie. Jedno je dať si predsavzatie a iné je splniť ho a vytrvať v ňom. Spomíname si postavu Piláta, nie je pre nás povzbudivým príkladom. Skôr naopak. Mal predsavzatie prepustiť Ježiša, ale odsúdil ho. Ak chceme kráčať na krížovej ceste s Pánom Ježišom, musíme mať pevnú vôľu a nepodľahnúť pokušeniam, ktoré nás budú odvádzať od skutkov, ktoré sme si na Pôst predsavzali.

Vnímame, akí dokážu byť ľudia niekedy zlí. Vy ste ešte deti. Niekedy, keď vidíte dospelých, ako sa správajú, až sa bojíte byť dospelými. Je správne, že chcete byť dospelí, ale nechcete byť zlí. Nech vám Pán Ježiš pomáha rásť, pomáha rásť v dobrom.

Vaša pôstna aktivita sa od dnešného dňa začne zaplňať farbami. Verím, že vytrváte počas celého Pôstneho obdobia.

STRETNUTIE S MATKOU – PANNA MÁRIA

Posledná zmienka o Ježišovom detstve je zmienka, keď dvanásťročný Ježiš s Pannou Máriou a sv. Jozefom boli v jeruzalemskom chráme. Pri návrate sa im stratil a po nájdení po troch dňoch im vysvetlil, že predsa on má byť tam, kde ide o jeho Otca. (Porov. Lk 2,42-49). Potom nasledoval skrytý život Pána Ježiša až do jeho tridsiatky. Vtedy začalo jeho verejné účinkovanie. Osemnásť rokov predtým bolo vyplnených životom v Nazarete v rodnom dome spolu so sv. Jozefom a Matkou Máriou. Ona mala pred svojimi očami všetko ako rástol. Ona nad ním bdela, keď bol chorý. Utešovala ho, keď sa mu prihodilo niečo nepríjemné. Spomedzi všetkých ľudí ho Panna Mária poznala najlepšie. Keď Pán Ježiš kráčal s krížom, prišla k nemu aj jeho mama, Mária. Ježiš bol veľmi rád, keď ju uvidel. Mal veľmi rád svoju mamu. Bol vždy poslušný, modlieval sa s ňou, rozprával sa s ňou o nebeskom Otcovi. Krátko po svojom prvom páde pod krížom Pán Ježiš vstal a stretol svoju najsvätejšiu Matku, ktorá stála na kraji cesty. Vtedy si Panna Mária mohla spomenúť na Simeonove slová o meči, ktorý prenikne jej dušu. (Porov. Lk 2,35). Keď Ježiš vykročil na krížovú cestu, všade bol zástup zvedavcov. Málokto sa priznal k Ježišovi. Možno sa Panne Márii vybavila otázka, kde sú svedkovia Ježišových zázračných skutkov, kde sú všetci uzdravení? Jeho krv na nás a na naše

deti? Ako mohli také niečo vykrikovať? Prečo sa slávnostné Hosana zmenilo na krvilačné Ukrižuj? Panna Mária pokračovala na krížovej ceste s Ježišom a bola s ním až do konca. Panna Mária trpela, pretože nemohla pomôcť svojmu Synovi. V detstve sa oňho starala, vychovávala, zabezpečila všetko, čo bolo potrebné pre jeho život. Na krížovej ceste už nemohla nič.

Aj my máme mamy. Mama je pre nás veľmi drahá a nič nám ju nenahradí. Mamu by sme nevymenili za nič na svete. Ďakujeme za naše mamy, ktoré sú stále s nami. Ony nás nikdy neopustia: ani vtedy, keď ideme do školy, ani vtedy, keď ideme s kamarátmi von. Neopustia nás, ani keď vyrastieme a budeme dospelí, lebo nás stále budú nosiť vo svojich srdciach. Mamy najviac trpia vo chvíľach, keď nemôžu pomôcť svojim deťom. Usilujme sa tak žiť, aby naše mamy nemuseli kvôli nám trpieť a cítiť sa bezradne.

Vaša pôstna aktivita je už iste pestrejšia ako pred týždňom. Počas druhého pôstneho týždňa skúste zamerať svoje dobré skutky a modlitby za svojich rodičov.

ŠIMONOVA POMOC NA KRÍŽOVEJ CESTE

Pán Ježiš už bol na krížovej ceste veľmi slabý. Celú noc nespál, bili ho, bičovali, dávali mu trňovú korunu na hlavu. Bolo vidieť, že s krížom už nevládze kráčať, veď predtým už raz spadol. Vojaci vedeli, že na mieste popravy musia vykonať rozsudok. Najskôr určite zúrili, kričali na Ježiša, prečo sa tak vlečie. Lenže časom im muselo byť jasné, čo im hrozí. Ježiš nemusí dôjsť na miesto popravy. Keď vyšli mestskou bránou von, chytili muža, ktorý sa vracal z poľa a donútili ho, aby Ježišovi niesol kríž. Pre Šimona to bolo nepríjemné. Nič zlé neurobil. Lenže nemal na výber. Ak niečo prikázal vojak, každý to musel splniť, pretože inak ho mohli potrestať bičom. Šimon pravdepodobne celé dopoludnie pracoval, možno sa tešil na obed a na oddych, keď ho zrazu vojaci ťahali k nejakému zločincovi, aby mu pomáhal. Na kríži bývali ukrižovaní najhorší zločinci. Po pár krokoch si však musel všimnúť, že ten zbitý človek, ktorý v tichu kráča, asi nie je zločinec. Na nikoho nenadáva, nikoho nepreklína, nereaguje ani na urážky okolia. Len ticho kráča. O Šimonovi nevieme veľa. Evanjelista k jeho menu pripája miesto odkiaľ pochádza. Cyréna bola mestom na severnom brehu Afriky. Neistá bola i Šimonova národnosť. Možno bol Žid, keďže mal židovské meno Šimon. Možno bol čierny Afričan, keďže pochádzal z Afriky a donútili ho pomáhať niesť kríž. Ktovie, či by boli nútili Žida?

Šimonova pomoc Pánu Ježišovi uľahčila cestu na popravisko. Vy ste ešte slabí. Nemáte toľko síl ako dospelí. Potrebujete pomoc. Potrebujete pomoc s úlohami do školy a rovnako i s inými záležitosťami. Na druhej strane aj vy by ste mali pomáhať. Keď pomáhame, podobáme sa Šimonovi, ktorý pomohol Ježišovi. Keď bol Ježiš medzi ľuďmi, nik ho nemusel nútiť, aby pomáhal druhým. Často dával hladným jesť alebo vrátil chorým zdravie. Teraz, keď on sám potrebuje pomoc, nenašiel sa nikto, kto by mu ochotne pomohol niesť kríž. Máme sa naučiť prijímať pomoc od starších. Máme sa naučiť i pomáhať. Je nato veľa príležitostí.

V nasledujúcom pôstnom týždni to môžu byť napr. tieto skutky: vyniesť odpadky, poutierať riad, poupratovať si izbu, pomôcť slabším spolužiakom, otcovi a mame, keď nás poprosia, staršej panej s nákupom, uvoľni miesto v autobuse starším ľuďom... Je na nás, či sa chceme učiť pomáhať a budeme vytrvalo pokračovať v našej pôstnej aktivite.

VERONIKINO ODVÁŽNE GESTO LÁSKY

Krížovú cestu lemovalo množstvo zástupu. Boli tam zvedavci, boli tam ľudia, ktorí sa zúčastnili odsúdenia Ježiša a žiadali rozsudok smrti a boli tam i ľudia, ktorí súcitili s Ježišom. Každé Ježišovo zaváhanie vzbudzovalo u niektorých škodoradosť, u iných hrôzu. Veronika videla Ježiša ako trpí. Mal totiž celú tvár zašpinenú od krvi, potu a prachu. Preto sa mu veľmi zle pozeralo; nevidel na cestu. Veronika bola veľmi všímavá, ochotná a láskavá. Nedbala nato, že sa jej môže ujsť bitka od vojakov. Nebála sa posmechu ľudí, že posluguje zločincovi. Pretlačila sa cez zástup a cez vojakov a podala Ježišovi šatku. Pán Ježiš s vďačnosťou ocenil jej pozornosť. Znakom jeho vďačnosti bol odtlačok jeho svätej tváre na ručníku.

Skutok tejto ženy bol tak nepatrný, že si ho takmer nikto nevšimol. Ak by sa mala táto Veronika vyhlásiť za nebeskú patrónku niekoho, určite by sa stala patrónkou všetkých tých, čo robia malé, nenápadné, dobré skutky, ale s veľkou láskou. Boh si totiž všimne a odmení každý dobrý skutok. Ani ten najmenší nie je zabudnutý. Veronika nám pripomína i to, žeby sme nemali robiť len to, čo nám iní prikážu. Mali by sme si všímať, čo dobré môžeme urobiť. Veronika sa neobzerala po iných, či sa nájde niekto, kto pomôže. Nekalkulovala, že ona toho urobila už dosť. Videla a okamžite konala. Ježiš kráčal veľmi bolestne a ťažko sa mu pozeralo kvôli skrvavenej tvári. Veronika videla, nebola slepá. Nám sa to stáva, že sme slepí. Nevidíme, nevšímame si, čo dobré môžeme urobiť.

Prosme si o pomoc, aby sme videli a aby sme ochotne poslúžili. Aby sme boli všímaví a láskaví. Usilujme sa o časté konanie dobrých skutkov a konajme ich sami od seba, bez toho, žeby nám to niekto prikázal. Vaša všímavosť vám pomôže, aby sa vaša pôstna aktivita naďalej zaplňala vašimi modlitbami, sv. omšami a dobrými skutkami.

JERUZALEMSKÉ ŽENY OPLÁKAVALI JEŽIŠA

Pán Ježiš vedel už pri vstupe do Jeruzalema, že niektorí zo zástupu volajúceho Hossana na jeho slávu budú o päť dní patriť do zástupu nenávisťne kričiaceho Ukrižuj. Za pár dní sa z oslavovaného syna Dávidovho stal rúhač a zločinec, ktorého žiadali zabiť. Pohan Pilát sa čudoval, s akou nenávisťou žiadali zabiť Ježiša. Dokázali zmanipulovať ľudí na nádvorí a celý dav žiadal Ježišovu krv na seba a na svoje deti. Nič nezmenilo ani bičovanie Ježiša a úplne tragicky dopadla ponuka na výber medzi Ježišom a Barabášom. Jednohlasne žiadali prepustiť zločincov. Aké je ľahké pridať sa k väčšine a tvrdiť to isté, čo tvrdia všetci. Vtedy nič nehrozí a môžeme byť spokojní, keď sme zaujali postoj ako všetci. Pán Ježiš počas cesty natrafil i na takých, ktorým nebolo ľahostajné ako veľmi trpí. Odlišovali sa od väčšiny. Najvernejšou bola jeho matka Mária. Ďalej stretol Šimona, Veroniku a stretol i plačúce ženy. Prečo plakali? Bolo im ľúto Ježiša, keď videli, že trpí. Ženy sú citlivejšie ako muži. Preto, keď vidia niekoho trpieť, je im ho ľúto a plačú. Oni vedeli, že tí, ktorí ho odsúdili na smrť, sa mýlia. Ale nemohli s tým nič urobiť. Žiadna z nich neočakávala, že Ježiš zbada ich slzy a poteší ich.

Stáva sa, že sme svedkami nespravodlivosti, ktorá sa deje okolo nás. Niekedy nie je v našich silách, aby sme to ovplyvnili. Ak ide o nespravodlivosť, ktorá sa deje medzi dospelými, ktorá sa deje vo svete, nemôžeme s tým urobiť nič. Množstvo ľudí trpí nespravodlivo. Trpia hladom, nedostatkom peňazí, trpia stratou domova či vlasti, boli okradnutí, oklamaní alebo niečo iné. Za týchto ľudí sa modlíme a vyprosujeme im Božiu pomoc a koniec zlých udalostí, ktoré sa im dejú. Sú však i drobné nespravodlivosti. Nespravodlivosti medzi vami deťmi. Nespravodlivosti v škole, na ulici, doma medzi

súrodencami. Nespravodlivo sa medzi sebou obviňujete, nepekne a nepravdivo o sebe rozprávate, ubližujete si. Nebuďte tými, ktorí škodia!

Dnes sa môžeme povzbudiť aj v tom, že nebudete mlčať, keď uvidíte nespravodlivosť vo svojom okolí. Všimnúť a zastať sa tých, ktorým väčšina ubližuje, alebo si ich väčšina nevšíma.

ODVÁŽNY A VERNÝ JOZEF Z ARIMATEY

Keď sa dav divákov rozišiel domov, priatelia opatrne sňali Ježišovo telo z kríža. Ovinuli ho do bieleho plátna a zanesli do hrobu. Skôr ako to urobili, Mária si ho privinula k sebe, ako to dokáže urobiť iba mama svojmu dieťaťu. Ježiš dielo vykúpenia dotiahol až do konca. Nezostal stáť na polceste. Vytrval až do konca. Tesne pred smrťou povedal: „Je dokonané.“ A vydýchol. Pri jeho pohrebe je prítomný Jozef z Arimatey. Patril medzi popredných Židov, ale v tichosti sa hlásil k Ježišovi. Spolu s Nikodémom patril medzi tých, ktorí nesúhlasili s odsúdením Pána Ježiša. Je zaujímavé, že pri pohrebe Pána Ježiša sú viditeľní na verejnosti. Jozef vybavil u Piláta, aby mohli Pána Ježiša pochovať a prišiel i Nikodém s voňavými masťami. Chýbali tam apoštoli a ďalší blízki Ježišovi priatelia, pretože sa pri zajatí rozpáchli. Tí, ktorí sa k nemu hlásili počas života tajne, po jeho smrti sa neboja priznať k nemu verejne. Dielo vykúpenia sa dovŕšilo vďaka tomu, že Pán Ježiš vytrval do konca až po vyliatie svojej krvi. Vytrvalosť do konca badáme aj u Jozefa z Arimatey, ktorý je pri Ježišovi pri skladaní z kríža a pri pohrebe.

Koľko je vecí, ktoré začneme a nedokončíme? Možno sme začali chodiť do hudobnej, ale nechali sme to. Potom na výtvarnú, ale aj to sme nechali. Veľa sme toho začali, no nič nedotiahli? Ak je to tak, chýba nám jedna dôležitá čnosť: vytrvalosť. Vnímame i vytrvalosť Jozefa z Arimatey. Priznal sa k Ježišovi, i keď to vyzeralo, že všetkému je koniec.

Na začiatku Pôstneho obdobia ste na svoje karty začali značiť dobré skutky, sebazaprenia, sv. omše a modlitby. Verím, že ste vytrvali a vaša kartička je pestrofarebná. Jozef z Arimatey daroval Ježišovi svoj hrob. Vaším darom je vytrvalosť, ktorú ste mali počas Pôstneho obdobia.